

дружината на 8-и Юлий се числяха по дневника 800 опълченца и 40 коня, като се прѣсмѣтне на човѣкъ по $2\frac{1}{2}$ коп. злат. и 25 коп. сребрни и на конь по 1 рубла 25 коп., тѣзи пари началника можеше да ги раздаде на опълченците, или да ги хвърли въ рѣката, стигаше войниците и конете да бѫдатъ нахранени. Никакви оправдателни документи не се искаха.

Русските войски части се продоволствуваха чрѣзъ интендантството и компанията на Когана и разни подрядчици и доставчици. Тѣзи послѣдните, а най-помните, компанията на Когана, Грегеръ и Горвица, положително ограбваха населението посрѣдствомъ своите цѣли легиони чиновници — жидки, които, незнамъ защо, носяха офицерски съ кокарди фуражки и се съпровождаха съ по нѣколко казака. Тѣ за туй продаваха на населението началнически чалжмъ, а това послѣдното глѣдаше на тѣхъ — жидките — като на царски хора и не отказваше на тѣхните искания. Такъвъ единъ чиновникъ, съпровожданъ отъ десетъ казака бѣ допелъ и въ Казанлжкъ на 8 Юлий. Този и подобни нему мними чиновници бѣгаха отъ село въ село, заповѣдаваха на селените отъ името на нѣкое висше началство да возятъ въ Казанлжкъ, или други центрове фуражъ: ичумикъ, овесь, сѣно и проч. Разбира се, селените отъ благодарностъ къмъ освободителите съ пълна готовностъ отдаваха послѣдната си крина ичумикъ и купа сѣно. А слѣдъ въ противенъ случай и нагайката се пущаше въ ходъ. . . . Товари простодушния селинъ колата си съ сѣно, пълни човалите съ ичумикъ и овесь и съ твърдо убѣждение, че това става по заповѣдъ на Руския Царь, вози всичко това въ опрѣдѣления центръ! . . . .

9 Юлий. Въ 10 часа сутринята 1-а, 2-а, 3-я и 5-а дружини напустиха Казанлжкъ; 6-та дружина бѣ испратена въ Търново да конвоира плѣнни Турци, а 4-а дружина, на чело съ бригадния командиръ князъ Вяземски и една батарея, остана да пази Шипченския проходъ.

3-я дружина се бѣ опжтила по единъ между-селски путь между шосето и с. Черганово. Въ 2—3 вер-